

Udine FarEast FilmFestival

2014 tavaszán négy társammal részt vehettünk az Udinében rendezett távol-keleti filmfesztiválon. Eltérő mértékben ugyan, de mindannyian a keleti kultúra és a keleti filmek kedvelői vagyunk, volt, aki a japán filmeket részesítette előnyben, volt, aki a dél-koreai thriller miatt érkezett.

Az egész éjszakán át tartó vonatúton mindenki elmesélte az eddigi élményeit és tapasztalatait a keleti filmekről: egymástól nagyon eltérő műfajokat és stílusokat részesítünk előnyben, abban viszont egyet értettünk, hogy kulturális különbségek miatt a keleti filmek mindig hordoznak valami egzotikusságot és ezért nagyon könnyen megragadja a mozikedvelők figyelmét.

Átlagosan 6 filmet néztünk meg minden nap, azaz reggel 9 körül érkeztünk a Teatro Nuovo Giovanni épületébe és este 11 körül távoztunk. A filmek közti szünetekben éppen annyi időnk volt, hogy beszereztünk némi élelmet a következő filmre, ami csak ritkán tartott a műfaji filmeknél megszokott 90 percig. Ebédszünetekben próbáltunk ismerkedni a különböző kultúrák konyhájával, mind a helyi olasz sajátosságokkal mind pedig a különböző keleti ínyencségekkel. A fesztivál ideje alatt több ázsiai és olasz étterem is adott kedvezményt a fesztiválozóknak.

Filmes hallgatóként magabiztosan érkeztünk meg az olasz kisvárosba, ahol igazi fesztiválhangulat volt, a filmek rendezői, színészei, producerei is megjelentek, interjút adtak, beszélgetéseken vettek részt, vagy csak pár mondatban összefoglalták a filmjük keletkezését. Számos újságíró, szakmabeli volt jelen, de természetesen a legnagyobb számban egyszerű filmkedvelő polgárok érkeztek, akiket az újdonság csalogatott a fesztiválra.

Magabiztosságunk elég hamar megrendült, mikor kiderült számunkra, hogy sokat látott filmes hallgatóként még egy műfaji filmes fesztiválon is látunk zavarba ejtő alkotásokat. A széles választékot olyan fantázia-kategóriákkal írták le mint, a college nerd comedy, super action-police drama, arigato-sex-comedy, hilarious courtesan comedy, web crime drama, youth dramedy, vagy az all-chick kick-ass contest. A sokat sejtető kategóriák ellenére sem azt kaptuk, amit vártunk. A filmek többsége nem tartotta tiszteletben a műfaji elvárásokat, s ezt nem csak a műfajok keverésével, de a hirtelen hangnembeltetésekkel is fokozták. A szupercsajos fashion-chicklick a film felénél átvált bűnügyi történetbe, természetesen a film elején meg sem említett szereplő lesz a protagonista, majd a film utolsó harmada egy intenzív szerelmi történetbe csap át. (*Golden Chickensss* – Hong Kong, 2014) Egyes filmek sajátossága, hogy hatalmas díszletekkel nagy költségvetéssel dolgoznak, ennek ellenére a világpiacon nem igazán terjeszthetőek, a nemzeti kultúrára és filmvilágra való utalások miatt. (*3D Naked ambition* – Hong Kong, 2014) Míg a hongkongi és a japán filmek hivalkodóan szabályszegők voltak – európai szemmel – addig a tajvani, fülöp-szigeteki és indonéziai filmekben érezni lehetett a hollywoodi konvenciókhoz való igazodást.

Bár a formabontó filmek mély nyomot hagytak bennünk és hosszas beszélgetéseket eredményeztek köztünk, az általunk legjobbnak ítélt alkotások mégis a fősodorba jobban

beillő filmek voltak. Ennek oka talán az lehetett, hogy sok filmhez nem volt meg a háttér-információnk, azért nem tudtuk felhőtlenül élvezni, de a fesztivál végére elégedetten nyugtáztuk, hogy a *3D Naked ambition*-ban elhangzott Andy Lau-val kapcsolatos poént a *Firestorm* (főszerepben Andy Lau) című film megnézése után már értettük.

Egyik kedvencünk a bájos koreai vígjáték volt, *Miss Granny* címmel, ami egy tinédzser testbe került nagymamáról szól, aki beáll egy rockegyüttesbe. Bár a film a *Hirtelen harminc* szituációjának megfordítása, a háttérben mesél olyan komoly generációs problémákról, mint az idősek feleslegesség válása és magánya. A színészi alakítás külön kiemelendő, a huszonéves színésznő minden mozdulatában érezni lehetett a benne lakozó 80 éves öreg hölgy csodálkozását. Mindemellett a karakter maga meglepően összetett és hiteles volt az abszurd szituáció ellenére.

Másik kedvencünk a *The Raid 2* volt, ami ugyan szorosan kapcsolódik a film első részéhez, amit természetesen senki nem látott, ennek ellenére nagyon élvezhető és rendkívül intenzív élmény volt azok számára is, akik nem kedvelik különösebben az akciófilmeket. Előzetes figyelmeztetés okán próbáltunk megszámolni a filmben életét vesztett karakterek számát: valahol 130 és 170 közé tehető, mindezt természetesen egyesével, tömegfegyverek nélkül.

A hongkongi filmekből nehéz lenne kiragadni egyet, viszont a filmek közös vonásai hamar szembetűntek: a tökéletes hongkongi filmhez kellenek hatalmas akciójelenetek, ennek fokozásaképp felrobbanó autók vagy épületek, úttesten átszaladó szereplő, akit váratlanul elcsap egy kamion, európai ideál szerint megformált távol-keleti szépségek, és minimum egy hasadt személyiség, házi kedvencként pedig majmot szokás tartani.

Összességében nagyon változatos és intenzív élmény volt számunkra a fesztivál, hiszen vígjátékoktól, a drámán keresztül a thrillerig minden műfajból kaptunk egy szeletet, kisköltségvetésű, univerzális problémákról mesélő vagy épp helyi konfliktusokkal foglalkozó drámák éppúgy jelen voltak, mint a lenyűgöző látványvilágú önfeledt komédiák.

Kivételes élményben lehetett részünk az öt nap során, melyet köszönhetünk részben a fesztivál szervezőinek, akik ingyenes szállást és kedvezményes diákberletet biztosítottak nekünk. A regisztrálásnál mindenki kapott FarEastFilmFestival-os táskát, ami a névre szóló kártyákat, prospektust és plakátot is tartalmazott. Másrészt nagy köszönettel tartozunk az ELTE BTK Hallgatói Önkormányzatnak, akik fedezték az igencsak megszaladt útiköltségünket. E nélkül a támogatás nélkül valószínűleg nem tudtunk volna eljutni Udine-be.